

Załącznik do Uchwały Senatu nr 1/2015/2016, Wyższej Szkoły
Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego "APEIRON" w Krakowie

STRATEGIA ROZWOJU

**WYŻSZEJ SZKOŁY BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO I
INDYWIDUALNEGO „APEIRON” W KRAKOWIE**

(NA LATA 2015 – 2025)

KRAKÓW 2015

I MISJA I CEL DZIAŁANIA UCZELNI - ZAŁOŻENIA GŁÓWNE ZAŁOŻYCIELA

Misją Uczelni jest edukacja służąca rozwojowi kultury bezpieczeństwa oraz odkrywanie i przekazywanie prawdy, poprzez prowadzenie badań i kształcenie studentów. Powyższe idee rozpatrywane i realizowane są tak w wymiarze społecznym, jak i wymiarze indywidualnej egzystencji osoby ludzkiej. Naczelna dewiza Uczelni brzmi: **„poprzez budowanie dobra wspólnego do dobra osobistego, poprzez spójny rozwój umysłu i ciała jednostki do wzrostu siły wspólnoty”**. Realizacji Misji służy merytoryczne i praktyczne przygotowanie studentów do podjęcia pracy w duchu szeroko rozumianego i wieloaspektowo zinternalizowanego samodoskonalenia i służenia społeczeństwu poprzez perfekcjonizm motywowany dbałością o wielowymiarową kreatywność dotyczącą bezpieczeństwa pojmowanego nie tylko jako określony stan a także wartość oraz jako funkcja, czy proces bezpiecznego rozwoju.

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa „Apeiron” w Krakowie jest na swój sposób instytucją pionierską. Misja Uczelni polega na tworzeniu warunków do budowy coraz doskonalszej kultury bezpieczeństwa, głównie w oparciu o jej pierwszy filar, mający charakter mentalno-duchowy w tym etyczny, z jednoczesną dbałością o pozostałe dwa filary. Drugi i trzeci filar kultury bezpieczeństwa mają odpowiednio charakter organizacyjno-proceduralny oraz materialny.

Kładąc nacisk na pierwszy filar kultury bezpieczeństwa wychodzimy z założenia, iż świadomość kształtuje byt. Dlatego też, zgodnie z naszą Misją, dążenie adepta „Apeirona” do podnoszenia osobistej jakości życia powinno być realizowane poprzez świadomy wkład w dbanie o dobro wspólne i budowanie siły zespołu, zgodnie z ideą *Modern Bushidō* i regułami społecznego (konsensusowego) paradygmatu Mertona. Idea Uczelni nawiązuje także do honorowych kodeksów, które na świecie określa koncepcja znana jako „Szlachetna Droga Wojownika” bądź jako „Modern Bushido”, a odzwierciedleniem tych idei są kodeksy etyczne pracownika akademickiego i studenta Uczelni.

Edukacyjna oferta Uczelni zgodnie z jej Misją ma przygotować absolwentów do samodzielnego rozwijania własnych możliwości w aspektach zawodowym i społecznym, ale mających założenia znacznie bardziej perspektywiczne, aniżeli ukierunkowane tylko na doraźne potrzeby rynku pracy.

Wizja: twórczy kompromis pomiędzy rozwojem indywidualnym jednostki a rozwojem wspólnoty (czy profesjonalnego zespołu) oparty na odwiecznej kulturze honoru (składowej kultury bezpieczeństwa). Stanowić ma on najpewniejszy kapitał społeczny absolwenta Uczelni, pozwalający na ciągły rozwój w obszarach zawodowym i społecznym. Nawyki absolwenta związane z realizacją powyższej Misji i Wizji Uczelni są budowane w oparciu o esencjalistyczny paradygmat (będący rdzenną składową idei *Modern Bushidō*) **„uczenie się całym ciałem” – karada de oboeru.**

Paradygmat ten zakłada budowanie kompetencji absolwenta w oparciu o nabywane kolejno: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Źródłem doświadczeń prowadzących do nawyku samodoskonalenia transferującego na różne dziedziny życia absolwenta jest ćwiczenie „umysłu wojownika” między innymi poprzez wpływ treningu sztuk walki. Wokół realnego zaangażowana w tego typu trening, buduje się trzy filary kultury bezpieczeństwa.

Pierwszy i najistotniejszy filar kultury bezpieczeństwa zawiera faktor etyczny, drugi – proceduralno-organizacyjny (zawierający czynniki prawny i kultury organizacyjnej) oraz filar

trzeci, materialny (czynniki profesjonalizmu, zdrowego rozsądku, zdrowego trybu życia oraz umiejętności nakierowane na umacnianie materialnej bazy rozwoju i funkcjonowania).

Z Misją i Wizją Uczelni powyższe mechanizmy wiążą się w taki sposób, że w dłuższej perspektywie czasowej mają one spowodować u naszych absolwentów postawy generujące pewien dodatkowy efekt. Chodzi o efekt wypierania ze środowisk związanych z administracją i bezpieczeństwem zjawisk będących niekorzystnymi „naleciałościami” pochodzącymi z okresu socrealizmu, charakteryzującego się obłudnym i nierzetelnym podejściem do pełnienia służby na rzecz dobra wspólnego. Należy ostro zauważyć, że zagrożenia te weszły w nową fazę wzrostu wraz z rozwojem konsumpcjonistycznego, pozbawionego wyższych wartości stylu życia. Usunięcie wspomnianych zjawisk jest zadaniem, którego realizacja wymaga dziesiątek lat konsekwentnego działania zakładającego pozytywne zmiany świadomościowe, bez których najlepsze systemy prawne, pomimo swoich poprawnych założeń, skazane byłyby na niewątpliwą porażkę. Ten efekt Misji i Wizji działania Uczelni jest wątkiem pionierskim, realizowanym eksperymentalnie poprzez jednoczesne włączanie weń ciała i umysłu adepta Uczelni. Należy zaznaczyć, że nie jest możliwe dokonanie omawianego transferu poprzez działania ograniczające się do sfery teorii. Uczelnia powinna więc realizować swą misję w oparciu o silne eksponowanie przynajmniej niektórych, wybranych elementów praktycznych, na swój sposób „wymuszających” rozwój takich cech i nawyków u absolwenta, jak uważność, odpowiedzialność i koleżeńskość oraz szacunek, samodoskonalenie i pracowitość wraz z samodyscypliną.

Całościowa Wizja rozwoju Uczelni, poza propagowaniem i zastosowaniem w procesie kształcenia rdzennej idei (*Modern Bushidō*, paradygmat Mertona) odnosi się również do zwiększenia potencjału materialnego Uczelni. Obiekty pozwalające na utworzenie właściwej bazy administracyjnej i dydaktycznej oraz umieszczenie w jej obszarze materialnych atrybutów akcentujących klimat ducha Misji Uczelni w różny, nierzadko bardzo praktyczny sposób (np. strzelnica, laboratoria treningowe).

Aktualnie, po nowelizacji ustawy „Prawo szkolnictwie wyższym” oraz wprowadzeniu do systemu prawnego innych obowiązujących przepisów, będących aktami wykonawczymi do w/w ustawy, Uczelnia realizuje zadania i zmierza do pełnego wdrożenia założeń wskazanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, takich jak:

- kształcenie studentów w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej,
- wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, za umacnianie zasad demokracji i poszanowania praw człowieka,
- prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w przedmiocie transferu technologii do gospodarki oraz świadczenie usług badawczych,
- kształcenie i promowanie kadr naukowych,
- upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, kultury narodowej i techniki, w tym poprzez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych i informacyjnych,
- prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie,
- stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów, dbałość o rozwój fizyczny i psychofizyczny studentów,
- działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych,
- stwarzanie osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i badaniach naukowych.

Obecnym, głównym zadaniem Uczelni jest kształcenie studentów w celu przygotowania ich do podjęcia i wykonywania pracy w administracji publicznej, tak na poziomie centralnym, jak i samorządowym. Duży nacisk kładziemy również na stosowanie prawa w instytucjach niepublicznych. Szczególne znaczenie w procesie kształcenia będzie miało przygotowanie słuchaczy pod kątem stosowania podstawowych polskich oraz europejskich norm prawa w zakresie bezpieczeństwa publicznego, zarządzania kryzysowego, ochrony osób i mienia oraz dbałości o rozwój szeroko pojętego porządku i bezpieczeństwa tak w wymiarze społecznym jak i indywidualnym. Wizja Uczelni przy założeniu, iż Bezpieczeństwo Publiczne i przygotowanie do pracy w administracji publicznej pozostaną dla niej jednymi z wiodących kierunków opiera się na dalszym rozwoju poprzez uruchomienie kolejnych rodzajów studiów, w których zgodnie z Misją eksponowane będą humanistyczne oraz zawodowe aspekty kreowania bezpiecznej egzystencji i rozwoju człowieka w wymiarach indywidualnym oraz społecznym. W dobie globalizacji jednym z przykładowych elementów zbieżnych z Wizją Uczelni jest przygotowanie przyszłych adeptów innych kierunków studiów WSBPI „Apeiron” do rozumienia koncepcji Huntingtona i stosowania płynących z niej rozlicznych wniosków w zdarzeniach i procesach mających wpływ na porządek, konsensus i na bezpieczeństwo osób, grup społecznych i zawodowych czy całych społeczeństw.

Celem Uczelni jest zapewnienie wszechstronnego rozwoju studentów i kształcenie zawodowe na wysokim poziomie tak, aby absolwenci kierunku „bezpieczeństwo wewnętrzne” oraz poszczególnych, tworzonych w ramach tego kierunku nowych specjalności, sprościli wymogom pracy w różnych rodzajach administracji publicznej, zarówno rządowej jak też samorządowej oraz w strukturach administracji niepublicznych podmiotów gospodarczych. Celem Uczelni jest także to, aby nasi absolwenci sprościli wymogom współczesnego rynku pracy. W toku kształcenia studenci są zapoznawani z organizacją i praktycznym działaniem służb państwowych odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli, ochronę ludności w sytuacjach kryzysowych oraz administrowaniem w obrębie komercyjnych systemów ochrony osób i mienia kreowanych przez prywatne podmioty gospodarcze. Tym samym dążymy do tego, by absolwenci uzyskali dodatkową możliwość samodzielnego włączenia się w działania redukujące poziom bezrobocia w naszym kraju jako pracownicy (specjaliści), kierownicy średniego szczebla bądź jako przyszli przedsiębiorcy i pracodawcy. Celem Uczelni jest przygotowanie przyszłych pracowników administracji pod kątem stosowania standardów administracyjnych w duchu poczucia autentycznego związku z Unią Europejską. Cel nasz zakłada optymalne łączenie przez absolwenta wiedzy teoretycznej z praktycznymi aspektami administrowania systemami bezpieczeństwa poprzez wyrobienie w sobie podczas studiów nawyków współdziałania zarówno w zespole osób na równorzędnych stanowiskach, jak też w grupach zorganizowanych hierarchicznie – w roli podwładnego bądź jako zwierzchnika.

Uczelnia, realizując dotychczasowe cele związane z planami umiędzynarodowienia procesu kształcenia, poczyniła duże postępy w kwestii nawiązywania współpracy z kadrą dydaktyczną zagranicznych uczelni oraz kształceniem studentów spoza Polski. Dążymy tym samym do rozwoju studentów ukierunkowanego na otwartość umysłu, rozumienie otoczenia w skali lokalnej i globalnej i nabycie umiejętności właściwego selekcjonowania i porządkowania uzyskanej w toku studiów wiedzy i umiejętności a także rozwoju kompetencji społecznych.

Ambicją Uczelni jest konsekwentne dążenie do kreowania coraz wyższego poziomu warunków intelektualnych, materialnych oraz organizacyjnych służących realizacji powyższych celów.

Istotne jest także zbliżanie się do modelowych poziomów kształtu kultury organizacyjnej kierunku „bezpieczeństwo wewnętrzne” i tak, by dodatkowo poprzez dobry przykład transferowało to na właściwe postawy i oczekiwane nawyki zawodowe absolwentów specjalności, pamiętając o tym, że jego adepci wykonywać będą zawody zaufania społecznego. Ambicją Uczelni jest także dalsze umiędzynarodowianie działalności edukacyjnej i ewentualne uruchomienie kolejnych kierunków, przy jednoczesnym sprostaniu zadaniu utrzymania tożsamości wynikającej z nakreślonych przez Założyciela i Senat Misji i Wizji rozwoju WSBPI „Apeiron”.

Bardzo istotnym – z punktu widzenia dalszego rozwoju Uczelni – jest aspekt dalszego rozwoju działalności wydawniczej Uczelni w ramach czasopism (kwartalników): „Security Dimensions: National & International Studies”, „Kultura bezpieczeństwa. Nauka – Praktyka – Refleksje” i „Security Economy & Law. Scientific Journal For Students And PhD Candidates”.

W celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia w WSBPI „APEIRON” w Krakowie, ambicją statutowych organów Uczelni jest również dalszy rozwój prac powołanego Krakowskiego Instytutu Badań Bezpieczeństwa i Kompetencji Obronnych (Cracow Research Institute for Security and Defense Skills).

II ZAŁOŻENIA GŁÓWNE REKTORA WYŻSZEJ SZKOŁY BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO I INDYWIDUALNEGO „APEIRON” W KRAKOWIE, MISJA I STRATEGIA UCZELNI

1. Hierarchizacja strategii rozwoju oraz misja Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie.

1.1. Misja Uczelni. To zespół trwałych dążeń i celów zogniskowanych wokół „rdzennej idei” przedsięwzięcia. Misja określa cel jej istnienia, styl funkcjonowania (kultura organizacyjna) oraz społeczne posłannictwo. Obrona przez nas Misja wyróżnia Uczelnię „Apeiron” wśród innych podmiotów tego typu. Stąd bierze się Wizja i filozofia „Apeirona” oraz wizerunek Uczelni będący ich pochodną. Czynią one Wyższą Szkołą Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie autentycznym inkubatorem kultury bezpieczeństwa w wymiarach indywidualnym i grupowym, wspierających się wzajemnie w realizacji Wizji Uczelni.

Misję Uczelni formułuje założyciel Uczelni.

2.1. Strategię Rozwoju Uczelni (SRU) tworzy rektor Uczelni, opiniuje senat bądź powołane do tego celu komisje senackie. SRU zawiera wytyczne do wydziałowych planów rozwoju Uczelni (tworzonych przez jednostki organizacyjne Uczelni), będące planami szczegółowymi.

Kierunek, jaki uzyskują plany rozwoju Uczelni, w pierwszym rzędzie wyznacza Misja Uczelni.

2.2. Strategię Rozwoju Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Społeczno-Prawnych w oparciu o SRU formułuje Dziekan Wydziału, a opiniuje Rada Wydziału. W swym obecnym kształcie Uczelnia jest *de facto* uczelnią dwuwydziałową. Analogiczny więc sposób postępowania należy przyjąć w odniesieniu do Wydziału Zamiejscowego w Katowicach z siedzibą w Krakowie (kierunek bezpieczeństwo wewnętrzne, profil praktyczny).

3. Struktura strategii rozwoju WSBPiI „Apeiron” w Krakowie.

3.1. Poszczególne aspekty SRU.

3.1.1. Perspektywa czasowa: okres dziesięcioletni (2015–2025).

3.1.2. Obszar obowiązywania SRU obejmuje Uczelnię jako jednolity organizm (traktowany jako całość) wraz z otoczeniem Uczelni (bliższym – region, kraj oraz dalszym – Unia Europejska, świat).

3.1.3. Stopień szczegółowości SRU: uogólnione postulaty rozwoju Uczelni jako całości.

3.2. Wytyczne do planów operacyjnych – wydziałowych strategii rozwoju Uczelni (w niniejszym, zintegrowanym ujęciu przyjęto, że będzie to założenie tworzenia strategii szczegółowych zgodnie z misją uczelni, celami określonymi przez Założyciela Uczelni oraz spójnych merytorycznie z SRU).

3.2.1. Perspektywa czasowa wynosząca 4 lata (2015–2019). Możliwe jest równoległe ujęcie kontrolne – okres 2 lat (np. 2015–2017) lub na wniosek Założyciela, Senatu, bądź Rektora Uczelni.

3.2.2. Zakres obowiązywania wydziałowych strategii (planów) rozwoju Uczelni dla WSBPiI „Apeiron” w Krakowie obejmuje Wydział Bezpieczeństwa i Nauk Społeczno-Prawnych w Krakowie oraz Wydział Zamiejscowy w Katowicach z siedzibą w Krakowie i ich kooperację z katedrami, dziekanatem oraz innymi jednostkami organizacyjnymi Uczelni.

3.2.3. Stopień uszczegółowienia wydziałowych strategii rozwoju Uczelni jest większy niż SRU.

4. Założenia SRU.

4.1. SRU opisuje zbiór zadań, które założyciel, rektor i całe środowisko Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie (oraz w Katowicach) uznają za priorytety w okresie najbliższych 10 lat.

4.2. Za realizację SRU odpowiada rektor Uczelni.

4.3. Nadzór i ocena realizacji poszczególnych elementów SRU będą dokonywane przez założyciela Uczelni i Senat.

4.4. Zadania wymienione w podpunkcie 3.2. wymagają corocznej analizy i razie wypracowania wniosków wskazujących na potrzebę wprowadzenia zmian, pisemnego raportu oraz stosownej korekty SRU (w ramach wniosków z raportu) – nie rzadziej niż raz na 4 lata.

4.5. SRU stanowi podstawę opracowania wydziałowych strategii rozwoju Uczelni (podpunkt 3.2.), który opracowuje rektor wraz z kanclerzem, prorektorem (jeśli jest powołany) i dziekanami wydziałów.

4.6. SRU wraz z wydziałowymi strategiami (planami) rozwoju Uczelni mogą być wzbogacone o wnioski płynące od każdego z pracowników Uczelni oraz od Samorządu Studenckiego. Wnioski powinny mieć formę pisemną i być kierowane do rektora poprzez kolegialne organa Uczelni (rada wydziału, rada studentów) lub w szczególnych przypadkach (poufność) bezpośrednio do rąk rektora Uczelni.

5. Misja Uczelni.

5.1. Misją Uczelni jest edukacja służąca szeroko pojętemu porządkowi, bezpieczeństwu i rozwojowi człowieka. Powyższe idee rozpatrywane i realizowane są tak w wymiarze społecznym, jak i wymiarze indywidualnej egzystencji osoby ludzkiej.

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa „Apeiron” w Krakowie jest na swój sposób instytucją pionierską. Misja Uczelni polega na stwarzaniu warunków do budowy coraz doskonalszej kultury bezpieczeństwa, głównie w oparciu o jej pierwszy filar, mający charakter mentalno-duchowy, z jednoczesną dbałością o pozostałe dwa filary. Drugi i trzeci filar kultury bezpieczeństwa mają odpowiednio charakter organizacyjno-proceduralny oraz materialny.

Kładąc nacisk na pierwszy filar kultury bezpieczeństwa, wychodzimy z założenia, iż świadomość kształtuje byt. Dlatego też, zgodnie z naszą Misją, dążenie adepta „Apeirona” do podnoszenia osobistej jakości życia powinno być realizowane poprzez świadomy wkład w dbanie o dobro wspólne i budowanie siły zespołu, zgodnie z ideą *Modern Bushidō* i regułami społecznego (konsensusowego) paradygmatu Mertona.

Edukacyjna oferta Uczelni zgodnie z jej Misją ma przygotować absolwentów do samodzielnego rozwijania własnych możliwości w aspektach zawodowym i społecznym, ale mających założenia bardziej perspektywistyczne, ukierunkowane nie tylko na doraźne potrzeby rynku pracy.

Wizja: umiejętny kompromis pomiędzy rozwojem indywidualnym jednostki a rozwojem wspólnoty (czy profesjonalnego zespołu) oparty jest na odwiecznej kulturze honoru (składowej kultury bezpieczeństwa). Stanowić ma on najpewniejszy kapitał społeczny absolwenta Uczelni, pozwalający mu na ciągły rozwój na polach zawodowym i społecznym. Nawyki absolwenta związane z realizacją powyższej Misji i Wizji Uczelni są budowane w oparciu o esencjalistyczny paradygmat (będący rdzenną składową idei *Modern Bushidō*) „uczenie się całym ciałem” – *karada de oberu*. Zakłada on budowanie kompetencji absolwenta w oparciu o nabywane kolejno: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Źródłem doświadczeń prowadzących do nawyku samodoskonalenia transferującego na różne dziedziny życia absolwenta jest ćwiczenie „umysłu wojownika” między innymi poprzez wpływ treningu sztuk walki. Wokół realnego zaangażowana w tego typu trening, buduje się trzy filary kultury bezpieczeństwa: pierwszy i najistotniejszy zawierający faktor etyczny, drugi – proceduralno-organizacyjny (zawierający czynniki prawny i kultury organizacyjnej) oraz filar materialny (czynniki profesjonalizmu, zdrowego rozsądku, zdrowego trybu życia oraz umacniania bazy materialnej działania). Z Misją i Wizją Uczelni wiążą się powyższe mechanizmy w taki sposób, że w dłuższej perspektywie czasowej mają one spowodować u naszych absolwentów postawy generujące pewien dodatkowy efekt. Chodzi o efekt wypierania ze środowisk związanych z administracją i bezpieczeństwem zjawisk będących niekorzystnymi „naleciałościami” pochodzącymi z okresu socrealizmu, charakteryzującego się obłudnym i nierzetelnym podejściem do pełnienia służby na rzecz dobra wspólnego. Usunięcie wspomnianych zjawisk jest zadaniem, którego realizacja wymaga dziesiątek lat konsekwentnego działania, głównie zakładającym pozytywne zmiany świadomościowe, bez których najlepsze systemy prawne, pomimo swoich poprawnych założeń, skazane były by na pewną porażkę. Ten efekt Misji i Wizji działania Uczelni jest wątkiem pionierskim.

Wizja rozwoju Uczelni jako całość poza propagowaniem i zastosowaniem w procesie kształcenia rdzennej idei (*Modern Bushidō*, paradygmat Mertona) odnosi się również do zwiększenia potencjału materialnego Uczelni. Obiekty pozwalające na utworzenie właściwej

bazy administracyjnej i dydaktycznej oraz umieszczenie w jej obszarze materialnych atrybutów akcentujących klimat ducha Misji Uczelni w różny, nierzadko bardzo praktyczny sposób (itp. strzelnica, laboratoria treningowe).

5.2. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie jest niepubliczną wyższą szkołą zawodową. Stanowiąc część narodowego systemu nauki i edukacji działa zgodnie z filozofią podejmowania społecznej odpowiedzialności poprzez pełnioną przez siebie Misję (*Corporate Social Responsibility*).

5.3. WSBPiI „Apeiron” prowadzi kształcenie i podejmuje zadania naukowo-badawcze w obszarze nauk społeczno-prawnych ze szczególnym uwzględnieniem nauk o bezpieczeństwie.

5.4. Uczelnia realizuje swoją Misję poprzez nawiązywanie współpracy z władzami (ich stosownymi organami) oraz środowiskami zawodowymi.

5.5. Uczelnia poprzez komplementarny proces edukacyjno-wychowawczy propaguje wśród swoich studentów ducha wzajemnego szacunku, rzetelności oraz konsekwentnego podtrzymywania procesu samodoskonalenia.

5.6. Uczelnia dokłada starań, by stać się jedną z wiodących na terenie RP instytucji, ciesząc się opinią wyposażającej swych podopiecznych w wysokie (realne a nie deklarowane) kompetencje związane z aktywnym zapewnianiem bezpieczeństwa współobywatelom.

5.6.1. Uczelnia, w ramach realizacji swej Misji w dziedzinie stwarzania realnych warunków do szerzenia w otoczeniu społeczno-gospodarczym wiedzy o bezpieczeństwie i kultywowania etosu kultury bezpieczeństwa, inicjuje utworzenie, pod egidą podstawowych jednostek organizacyjnych Uczelni: „*College'e Szkół Policealnych*”.

5.6.2. Jednostki oświatowe typu „Bodyguard”, „Policealna Szkoła BHP” oraz inne, których organem prowadzącym jest WSBPiI „Apeiron” w Krakowie, działają w oparciu o ustawę „Prawo Oświatowe” oraz inne obowiązujące przepisy.

5.7. Uczelnia poprzez działania zgodne z przyjętą Misją zamierza kultywować i tworzyć kulturalne dziedzictwo narodowe i europejskie.

5.8. Misja Uczelni pełni następujące funkcje:

5.8.1. Funkcja ukierunkowująca (ideowa).

5.8.2. Funkcja regulująco-stabilizacyjna.

5.8.3. Funkcja uwiarygodniająca (wewnętrzne oddziaływanie tożsamości instytucji budowanej w oparciu o Misję).

5.8.4. Funkcja integrująco-ochronna.

5.8.5. Funkcja motywująco-inspirująca.

5.8.6. Funkcja kontrolno-represyjna.

6. Strategiczne cele.

6.1. Cel strategiczny – rozwój procesu kształcenia.

6.1.1. Stałe wzbogacanie oferty edukacyjnej wraz z dążeniem do wysokiego poziomu jakości kształcenia. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.

6.1.2. Internacjonalizacja procesu nauczania: otwarcie Uczelni na wymianę międzynarodową. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.

6.1.3. Przygotowanie Uczelni do wykorzystania nowoczesnych technik nauczania (itp. e-learning). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – kanclerz.

6.1.4. Podnoszenie poziomu przygotowania studentów do porozumiewania się w językach obcych. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.

- 6.1.5. Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego Uczelni i jego dostosowanie do zmian wprowadzonych nowelizacją ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.1.6. Zintensyfikowanie współpracy z uczelniami krajowymi i zagranicznymi oraz zawodowymi i naukowymi środowiskami partycypującymi aktywnie w identyfikacji i zapobieganiu rozmaitym zagrożeniom (*security associations and professionals*). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.1.7. Rozwój potencjału naukowo-badawczego i technicznego poszczególnych struktur kadrowych i zaplecza logistycznego w celu utrzymania warunków do kształcenia na poziomie ogólnoakademickim, niezależnie od przyjętego ewentualnie, na potrzeby rynku pracy – w kilkuletniej perspektywie czasowej - profilu zawodowego Uczelni. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.

6.2. Cel strategiczny nauki – rozwój działalności naukowo-badawczej.

- 6.2.1. Stały rozwój potencjału naukowego Uczelni (Katedra Filozofii i Teorii Bezpieczeństwa). Dążenie do tworzenia nowych katedr w zależności od rozwoju rynku pracy i wynikających z analizy tego obszaru potrzeb społecznych. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.2. Prowadzenie badań naukowych ważnych z punktu widzenia jakości administracji i zarządzania, administracji systemami bezpieczeństwa, filozofii i teorii bezpieczeństwa oraz profesjonalnych aspektów przeciwdziałania zagrożeniom obywateli (dotyczące podmiotów publicznych i komercyjnych, indywidualnych i zespołowych). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.3. Wzmocnienie potencjału naukowo-dydaktycznego Uczelni poprzez zatrudnienie zagranicznych pracowników nauki, posiadających ceniony dorobek naukowy oraz uznane doświadczenie praktyczne. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.4. Uwzględnianie w ocenie dorobku pracowników naukowo-dydaktycznych ich udokumentowanych osiągnięć praktycznych. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.5. Rozszerzanie współpracy naukowej z instytucjami z branż realizujących zadania z zakresu administracji i zapewnienia bezpieczeństwa. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.6. Rozszerzenie współpracy naukowej z instytucjami w kraju i za granicą, pozwalającymi na podniesienie na szczebel kooperacji międzynarodowej poziomu prac badawczych Katedr Uczelni. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.7. Tworzenie międzynarodowych zespołów badawczych działających pod egidą Uczelni. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.8. Utrzymanie założonego kierunku i poziomu rozwoju powołanego przez Uczelnię Krakowskiego Instytutu Badań Bezpieczeństwa i Kompetencji Obronnych (Cracow Research Institute for Security and Defense Skills). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.2.9. Umiejdzynarodawianie procesu naukowo-badawczego poprzez dalszy rozwój powołanych przez rektora Uczelni wydawnictw:
- „Security Dimensions: National & International Studies”,
 - „Kultura bezpieczeństwa. Nauka – Praktyka – Refleksje”
 - „Security Economy & Law. Scientific Journal For Studens And PHD Candidates”.
- Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.

6.3. Cel strategiczny w zakresie źródeł finansowania Uczelni.

- 6.3.1. Podjęcie starań o pozyskiwanie środków finansowych na badania w ramach uczestnictwa w konkursach rozpisywanych przez krajowe agendy badawcze. Osoby bezpośrednio odpowiedzialne – rektor i prorektor (jeśli jest powołany).
- 6.3.2. Podjęcie starań o pozyskiwanie środków finansowych na badania w ramach uczestnictwa w konkursach organizowanych przez wspólnotowe agendy badawcze. Osoby bezpośrednio odpowiedzialne – rektor i prorektor (j. w.).
- 6.3.3. Pozyskiwanie środków finansowych na rozwój Uczelni przez organizowanie kursów, studiów podyplomowych i innych form kształcenia. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – prodziekan (prodziekani – jeśli jest powołany drugi) wydziału w Krakowie.

6.4. Cel strategiczny – rozwijanie infrastruktury Uczelni.

- 6.4.1. Docelowa konieczność pozyskania stałego obiektu poprzez długoterminowy wynajem najlepiej z późniejszą możliwością jego wykupu. Projekt ten nosi w Uczelni kryptonim „Gniazdo” i na chwilę obecną elementy niezbędne do jego ukształtowania nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Kierownictwo Uczelni ma jednak pełną świadomość potrzeby zrealizowania w przyszłości projektu „Gniazdo” w perspektywie czasowej zbieżnej z założeniami SRU. Osoby bezpośrednio odpowiedzialne – założyciel i kanclerz.

6.5. Cel strategiczny – dobre funkcjonowanie społeczności studenckiej.

- 6.5.1. Przyjęcie zasady, iż społeczność studentów winna uzyskiwać ze strony Uczelni wsparcie działalności naukowej (Koła Naukowe), kulturalnej, sportowej i społeczno-organizacyjnej (także Klub Absolwenta). Ma to stanowić istotne składowe procesu edukacyjno-wychowawczego przebiegającego w murach Uczelni, manifestującego się w osiąganiu takich elementów w sylwetce absolwenta, które są spójne z propagowaną przez Uczelnię Misją. Osoby bezpośrednio odpowiedzialne – założyciel i rektor.

6.6. Cel strategiczny – doskonalenie procesu zarządzania Uczelnią.

- 6.6.1. Dbalność o doskonalenie uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor lub powołany prorektor.
- 6.6.2. Dbalność o aktualizowanie, sprawdzanie i wdrażanie uczelnianego systemu zapewniania jakości badań naukowych w katedrach (obecnie głównie w oparciu o coroczny Raport Samooceny Wykładowcy). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – rektor.
- 6.6.3. Dbalność o aktualizowanie, sprawdzanie i wdrażanie uczelnianego systemu zapewniania jakości administrowania, w szczególności obsługę studenta (dziekanat, punkty naborów, itp.). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – Dziekan Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Społeczno-Prawnych.
- 6.6.4. Określenie w realizacji SRU koniecznych do wykonania „dużych kroków” (kryptonim „Gniazdo”, rozwój wydziału zamiejscowego, studia drugiego stopnia, platforma e-learning, uzyskanie prawa do nadawania stopnia doktora), tzw. BHAG-i (*Big Hairy Audacious Goals*). Osoba bezpośrednio odpowiedzialna – założyciel.
- 6.6.5. Nawiązanie współpracy z organizacjami i środowiskami polonijnymi w celu umożliwienia odbywania praktyk studenckich i staży pracowników naukowych poza granicami kraju. Osoby bezpośrednio odpowiedzialne – rektor i powołany prorektor.

7. Podsumowanie.

- 7.1. Głównym celem w SRU jest doskonalenie funkcjonowania Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie w oparciu o obrane strategiczne cele i w dalszej perspektywie dążenie do przekształcenia jej w uczelnię akademicką.

- 7.2. Uzyskanie przez Uczelnię stałej siedziby w znacznym stopniu uzależnione będzie od możliwości, które mogłaby otworzyć przed nią mniejsza jednostka samorządu terytorialnego – Urząd Miasta Krakowa.
- 7.3. Uczelnia zapewnia swoim studentom dostęp do unikalnego kształcenia w dziedzinach bezpośrednio powiązanych z bezpieczeństwem ludzkim, bezpieczeństwem wewnętrznym i bezpieczeństwem państwa w rozumieniu wewnętrznym i zewnętrznym podmiotów indywidualnych (jednostek) oraz grupowych (nieformalnych i formalnych społeczności).
- 7.4. Uczelnia w swojej Misji kładzie nacisk na pobudzanie w wymiarach indywidualnym i społecznym samodoskonalenia i dążności do podnoszenia poziomu kultury, w szczególności tego jej składnika, który określany jest jako kultura bezpieczeństwa. Najistotniejszym elementem tego ostatniego zjawiska jest jego pierwszy, etyczno-duchowy czynnik, określany jako pierwszy filar kultury bezpieczeństwa.
- 7.5. Istotnymi mechanizmami realizacji powyższego celu jest „uczenie się całym ciałem (i umysłem) – *karada de ooberu* (jap.). Mechanizm ten, będący elementem koncepcji *Modern Bushidō*, łączy się z tzw. etyką cnót, gdzie Cnoty Kardynalne Zachodu i Cnoty *Bushidō* (które przestały być wyłączną domeną Wschodu) łączą się w moralnych kompetencjach absolwenta Uczelni. Kompetencje te stanowią fundament do kierowania się w pracy, życiu społecznym i dalszym kształceniu etyką obowiązku jako determinantą osobistej i profesjonalnej progresji.
- 7.6. Sposób realizacji powyższego jest unikalny między innymi dzięki kompetencjom kierownictwa oraz kadry Uczelni. Kompetencje te wykraczają poza możliwości statystyczno-biurokratycznego ich sklasyfikowania i wynikają z sumy określonych doświadczeń kadry, poza istniejącym oczywiście przygotowaniem teoretycznym.

WYDZIAŁOWE STRATEGIE (PLANY) ROZWOJU UCZELNI

8. Zakresy obowiązywania wydziałowych strategii (planów) rozwoju Uczelni obejmują: Wydział Bezpieczeństwa i Nauk Społeczno-Prawnych w Krakowie oraz Wydział Zamiejscowy w Katowicach (z siedzibą w Krakowie).
- 8.1. Wydziałowe strategie (plany) rozwoju Uczelni realizowane są zgodnie z założeniami przyjętymi w „Strategii Rozwoju Uczelni”.
- 8.2. Powołani dziekani wydziałów odpowiadają za opracowanie oraz aktualizację strategii rozwoju wydziałów Uczelni, z zastrzeżeniem pkt.: 2.2., 3.2.2. i 3.2.3.